

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 sierpnia 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1989—1992 oraz rozporządzenie w sprawie stosowania równoważnych norm czasu pracy w komunikacji samochodowej i w transporcie samochodowym.

Na podstawie art. 129 § 2, art. 133 § 3, art. 139 § 2, art. 141 § 4 i art. 150 oraz w związku z art. 131, 151 i 295¹ Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1988 r. w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1989—1992 (Dz. U. Nr 42, poz. 329) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 w ust. 1 po wyrazach „wolne od pracy” skreśla się przecinek i wyrazy „wynikające z rozkładu czasu pracy ustalonego w myśl § 1” oraz przecinek po tych wyrazach;
- 2) w § 4:
 - a) w ust. 1 po wyrazie „wprowadzić” skreśla się przecinek i wyrazy „w stosunku do części pracowników zakładu” oraz przecinek po tych wyrazach,
 - b) skreśla się ust. 7;
- 3) w § 5:
 - a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1. Kierownik zakładu pracy, po uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową, na wniosek pracowników lub z własnej inicjatywy, może wprowadzić rozkład czasu pracy przewidujący udzielanie dodatkowego dnia wolnego od pracy w każdym tygodniu. Taki rozkład czasu pracy może być wprowadzony na czas nie określony, jednak nie krótszy niż 4 tygodnie kalendarzowe.
 2. W rozkładzie czasu pracy, o którym mowa w ust. 1, czas pracy może być przedłużony do 9 godzin na dobę, tak aby w okresie, w którym dodatkowy dzień wolny od pracy jest udzielany w każdym tygodniu, czas pracy wynosił 42 godziny na tydzień.”,
 - b) skreśla się ust. 5;

4) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Kierownik zakładu pracy, po uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową, na wniosek pracowników lub z własnej inicjatywy, może wprowadzić taki rozkład czasu pracy, który przewiduje zmienne godziny rozpoczynania i kończenia pracy dla wszystkich lub niektórych pracowników, przy zachowaniu obowiązującego w zakładzie pracy dobowego i tygodniowego wymiaru czasu pracy.

2. Dwuzmianowa organizacja pracy może być wprowadzona w zakładzie pracy, jeżeli czas pracy obejmuje liczbę godzin wynikającą co najmniej z półtorakrotnego obowiązującego w zakładzie dobowego wymiaru czasu pracy. Trzymianowa organizacja pracy może być wprowadzona, jeżeli czas pracy w zakładzie pracy obejmuje liczbę godzin wynikającą co najmniej z dwukrotnego obowiązującego w zakładzie dobowego wymiaru czasu pracy.
3. Czas pracy zalicza się do danej zmiany, jeżeli godziny rozpoczynania pracy nie przekraczają przedziału połowy dobowego obowiązującego w zakładzie pracy wymiaru czasu pracy.
4. Zasady wprowadzania rozkładu czasu pracy, o którym mowa w ust. 1—3, określa zakładowy regulamin pracy.”;

5) w § 7 w pkt 2 w nawiasie skreśla się wyrazy „i z 1983 r. Nr 45, poz. 208”;

6) w § 9 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania przy ustalaniu rozkładu czasu pracy w grupowej organizacji pracy (art. 295¹ Kodeksu pracy).”;

7) po § 9 dodaje się § 9¹ w brzmieniu:

„§ 9¹. 1. W grupowej organizacji pracy czas pracy w normach równoważnych może być przedłużony do 12 godzin na dobę.

2. Zadania określone w odrębnej umowie (art. 295¹ § 3 Kodeksu pracy) powinny być ustalone tak, aby mogły być wykonane w normalnym czasie pracy wynikającym z 42-godzinnej tygodniowej normy czasu pracy.

3. Jeżeli zadania, o których mowa w ust. 2, grupa (brygada, zespół) wykona przed terminem ustalonym w umowie, pracownikom grupy przysługuje czas wolny od pracy do końca okresu, na jaki umowa została zawarta.

4. Pracownikowi (grupy, brygady, zespołu), który w okresie korzystania z czasu wolnego od pracy, o którym mowa w ust. 3, zawrze nową umowę o wykonanie zadania (art. 295¹ § 3 Kodeksu pracy), nie przysługuje wynagrodzenie za czas nie wykorzystany ani czas wolny w innym terminie.

5. Jeżeli umowa o wykonanie zadania, o której mowa w ust. 2, zostaje zawarta na czas dłuższy niż 24 tygodnie, czas pracy pracowników grupy (brygady, zespołu) rozlicza się z upływem 24 tygodni. Czas wolny od pracy, przysługujący po rozliczeniu, o którym wyżej mowa, może być wykorzystany bezpośrednio po rozliczeniu czasu pracy lub po wykonaniu zadania. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

8) w § 10 w ust. 4 wyraz „przysługuje” zastępuje się wyrazami „wypłaca się”;

9) w § 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dopuszczalna liczba godzin nadliczbowych, o których mowa w art. 133 § 2 Kodeksu pracy, może wynosić:

1) w okresie do dnia 31 grudnia 1990 r.:

a) do 60 godzin miesięcznie w stosunku do pracowników zatrudnionych w transporcie i komunikacji,

b) do 30 godzin miesięcznie w stosunku do pracowników zatrudnionych w zakładach pracy łączności,

2) średnio do 30 godzin miesięcznie w stosunku do pracowników zatrudnionych przy obsłudze technicznej scen teatralnych i estradowych.”;

10) w § 19:

a) w pkt 1 wyrazy „i 2” zastępuje się wyrazami „lit. a)”,

b) w pkt 2 dodaje się wyrazy „z wyjątkiem przepisów § 8, § 14 ust. 1¹ i ust. 2 pkt 1 lit. a)”.

§ 2. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie stosowania równoważnych norm czasu pracy w komunikacji samochodowej i w transporcie samochodowym (Dz. U. Nr 51, poz. 332) w § 2 w ust. 3 wyrazy „okres dwutygodniowy” zastępuje się wyrazami „miesiąc kalendarzowy”.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *J. Janowski*